ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA :

Kosova meydan muharebesi

Sayı: 21

75 Krş.

NASREDDİN HOCANIN TORUNU

HIZIR

DENİZALTI ÜLKESİNDE

Yazan: H.F.VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

BİR MEYDANLIKTA MAHALLE ÇOCUKLARI TOP OYNUYORLARDI.. BUNLARIN ARASINDA..

1

NASREDDİN HOCANIN TORUNU "HIZIR" VE ONUN ARKADAŞI "KITIR" DA VARDI

BİR ARA HIZIR KITIRI ÇALIMLADI VE GÜZEL BİR GOL ATTI

BUNA KIZAN KITIR HIZIRI DÖVMEYE YELTENDİ.. FAKAT!

ALT BU DEDEMİN RUHU İÇİN!..

KÜÜÜT!

BU AN... HAVA ANİDE BOZDU

HIZIR KITIRI AYILTMAYA UĞRAŞIRKEN GÖKTE BİR UÇAN DAİRE BELİRDİ.. YERE DOĞRU İNİYORDU..

UÇAN DAİREDEN İKİ ACAİP YARATIK ÇIKTI, GEÇİP GİTTİ...

HIZIR HADİ GEL ŞUNA BİR BAKALIM

BAŞIMIZA YA İŞ AÇILIRSA?

ÇOCUKLAR ARALARINDA KONUŞTULAR

UÇAN DAİREYE GİRDİLER.. FAKAT KITIR RAHAT DURUR MU

KITIR BIRAK O KOLU ÇABUK!...

FAKAT NE ÇAREKİ UÇAN DAİRE HAREKET ETMİŞ KARANLIKLAR İÇİNDE BİR ÖLÜM YOLCULUĞU BAŞLAMIŞTI BİLE... DEVAMI VAR

Birinci Kosova Meydan Muharebesi

Bundan 569 yıl önce Türk ordusunun zaferiyle neticelenen bu savaş sonunda Padişah I. Murad bir Sırplı tarafından zehirli hançerle öldürülmüştü.

İKİNCİ Osmanlı hükümdarı Orhan Gazi öldüğü zaman oğlu I. Murad'a, Rumeli kıyısında küçük bir köprübaşı bırakmıştı. Murat Karadeniz Ereğlisi'ni, Ankara ve Sultan-Önü, Edirne'ye kadar olan Rumeli bölgelerini, Sofya'yı ve civarını almış, Arnavutluk'a akın yapmış, Edirne'yi devlet merkezi haline getirmiş, Anadolu'da Beyliklerle savaşmıştı.

Sırp, Ulah, Macar, Boşnak, Arnavut, Bulgar ve Lehliler birleşerek Rumeli'deki Türk zaferlerine bir son vermek istediler. Sırp Kralı Lazar büyük bir ordu ile Koosva'da Türk ordusunun karşısına çıktı.

Bu büyük meydan savaşına sahne olan Kosova, «Kossovapol», yani, Karatavuk ovaovası, Üsküp'le Mitroviçe arasında bir yerdir. Tarihler Türk ordusunun 40 veya 60 bin, Hıristiyan kuvvetlerinin de 100 lie 300 bin arasında olduğunu kaydediyor. Herhalde Hıristiyanlar bu savaşta Türklerin en aşağı iki buçuk misli idi.

1389 yılında yapılan bu savaşın ayı ve günü kesin olarak bilinmemektedir.

Savaş sırasında, önce Türk yüztuttuğu sırada Birinci Murad'ın oğlu ve Yıldırım lâkabını almış olan Şehzade bu sol kola yardım etmiş, bir fırtına gibi savaşa girerek askeri canlandırmıştır.

Savaşın Türkler tarafından ordusunun sol kolu bozulmaya kazanılacağını anlıyan düşman kumandanlarından birinin 12 bin askerle savaştan çekilip gittiği de söylenmektedir.

Nihayet Türkler bu Birinci Kosova Meydan Muharebesini kazanmış ve Hıristiyan birleşik ordularına kumanda eden Sırp Kıralı Lazar öldürülmüş ve kafası kesilmiştir.

Sırplı soy kişilerden birisi, Miloş Kobiloviç, savaş sonunda Birinci Murad'a yaklaşmağa muvaffak olmuş ve üzerinde taşıdığı zehirli bir hançerle bu üçüncü Türk hükümdarını kalbinden vurarak şehit etmiştir.

Kaçmak isteyen Sırplı çabucak yakalanıp parçalanmış ve bu Birinci Kosova zaferi I. Murad'ın şehit olmasiyle neticelenmiştir.

Kosova'da, Osmanlı Hükümdarının şehit düştüğü yerde şimdi bir türbe vardır.

ATALAR SÖZÜ

Atını Bağla, Tanrıya Sağla!

BU SÖZÜN uzunu olarak: Atını bağladıktan sonra Allaha emanet et!» denilir. Anlamı :Evvelâ, elinde olanı, iktidarın dahilinde olanı yap; tedbirini al; atını güzelce bağla; ondan sonrasını Allaha bırak. Böyle yapmayıp da, işini gevşek tutar, tembellik edip her işi (Allaha emanet!) diyip sırt üstü yatarsan; sonu kötü olur.

Önce tedbir, sonra İlâhî TAKDİR. Tedbir kuldan, takdir Allahtan.

Ay Alioğlu

BÜYÜK TARİHİ TÜRK ROMANI

CENGİZ HANIN HAZİNESİ

YAZAN:
APTULLAH ZİYA
KOZANOĞLU

Aziz okuyucularım!

Size, hele Avrupa'lı ve Amerika'lı gençlere tarihin büyük kahramanlarını verirken (İskender) le başlar, (Sezar) dan geçer, (Napolyon) da bu kahraman dünya fatihlerini bitirirler.

(Cengiz Han'ın Hazinesi) ni okurken göreceksiniz ki, (Cengiz Han) İskender'den daha başarılı, (Sezar) dan daha büyük ve çok savaşlar kazanmış, bir serdardır.

Hele kavga üstadı sayılan (Napolyon), Cengiz Han'ın yanında bir tiyatro palyaçosu kadar gülünç ve beceriksizdir.

A. Z. K.

BAŞLANGIÇ

Koca Memiş

CENGİZ HAN'ın dik başlı, sert yaradılışlı oğlu Çağatay'ın, gül bahçeleriyle ve akar sularla çevrili sarayındayız.

Çağatay' Hanın ve onun kırk yiğiti olan (Tar-Han) ların çocukları bu bahçede eğleniyorlar, koşuyor, oynuyorlardı.

Fakat çocuklar ağaçlar arasından ilerleyen koca olmuş bir yiğiti görünce oyunlarını bırakarak koştular. İhtiyarın yolunu kesip çevresine üşüştüler. Hep bir ağızdan da:

KOCA MEMİŞ
AYGIRI YEMİŞ,
AYGIR DÖNMÜŞ
MEMİŞİ YEMİŞ.

Diye bağrışmaya başladılar.

İhtiyar genç şehzadeler ile sultanların elinden kurtulmak için çabalıyor, fakat ne yana

— 1 —

başvursa çocuklar yolunu kesiyor:

KOCA MEMİŞ,
AYGIRI YEMİŞ...

Diye bağırarak, ihtiyarı kendi bildikleri bir yere doğru götürüyorlardı.

Bu götürülüş sonunda Koca Memiş, kendisini, sarayın avlusunda buldu.

İhtiyar, merdivenin alt basamaklarında duran yaşlı bir beyle karşılaştı.

Tilki gibi sivri burunlu, samur kürklü ve samur çizmeler giymiş bu beyin sarayda sözü geçen bir bey olduğu anlaşılıyordu:

— Hoş geldin Koca Memiş! diye ihtiyarı karşıladı. (Koca Memiş) in canı sıkılmıştı

Ağırmış ak kaşları altında hâlâ bir kıvılcım gibi parlayan gök gözlerini beye dikti:

— Pek hoş gelmedik. Getirildik. Sana kim derler?

— Tokta Beyi tanıyamadın mı Memiş?

— Benim tanıdığım Tokta Bey sırtlan derisinden çizme, ayı derisinden hırka giyerdi. Sen samurlara bürünmüş bir saray uşağısın. O, zırhlara bürünen bir savaş eri idi.

— Savaş günleri bitti. Koca Memiş, şimdi samur devri.

— Beni böyle çoluk çocuğa maskara etmekten zorun nedir?

— Ne oldu ki?

— Koca Memiş, aygırı yemiş... Yok aygır beni yemiş...

Tokta Beyin sırıtan dudakları büzüldü, gülen yüzü kasıldı, sarkan kaşları çatıldı:

— Evet! dedi, Koca Memiş seni buraya Ak aygırın, senin yediğin, seni yiyen Cengiz Hanın ak aygırının hikâyesin. anlatmak için getirttik.

Koca Memiş'in gözlerindeki ışıklar söndü, zorla doğrultmak istediği beli büsbütün büküldü:

— Ak aygır Cengiz Han'ın ak aygırı... Yok! Yok! Benden böyle korkunç bir hikâyey. anlatmamı isteyemezsiniz. Buna kimsenin hakkı yoktur.

— Birisinin hakkı var. Büyük Hakanın oğlu Çağatay Han-

— Tokta Beyini tanıyamadın mı Memiş?

Karındaşım OĞUZ HAN

YAZAN: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

— 21 —

ın babası Cengiz Han'ın mezarının yerini öğrenmek hakkıdır.

— Çağatay Han'a, bu yeri benim bildiğimi kim söyledi? Bu yalan, ben bir şey bilmiyorum.

— Bu yalan değil, yanlış ve sen birşeyler biliyorsun!

Tokta Bey, sonra genç şehzade, beyzade ve sultanlara döndü:

— Bey oğulları, bey kızları, Koca Memiş'in çevresine oturun. O size ak aygırın geceleri Cengiz Han'ın mezarı üstüne bir nur gibi inen ak aygırın hikâyesini anlatacak, dedi.

Koca Memiş'in, sesi çatallaştı:

— Bu hikâyeden ne çıkacak?

— Çağatay Han, babasının gizlenen mezarının yerini istiyor. Bunun için bana buyurdu. Ben de Hakan katına destursuz girmeğe izinli, dilediği can, malı almağa, dilediği gibi yaşamağa hak kazanmış, (Tar-Han) dediğimiz beylerin, oğullarını burada topladım. Bak şu gördüğün uzun boylu (Cebbe Noyan) ın küçük oğlu Sungur, yanında sırıtarak sana bakan, şakaban yüzlü genç Subutay. Tarhan'ın tek oğlu, önde şimdi sol kolunu oynatan kabak kafalı genç (Timur Melek) den bize yadigâr kalan (Koç Mehmet), şu seninle (Koca Memiş - Aygırı yemiş) diye alay eden de benim oğlum Yarka Bey.

— Ne ister bu delikanlılar benden?

— Bunlar Çağatay Han'ın yeni cilâsunlarıdırlar. Bunlardan kim ilkönce Cengiz Han'ın mezarını bulursa ona tuğ verilecek ve tümenler komutanı olacak!

Tokta Bey yan gözle Çağatay'ın kızı Tulun'a baktı.

— Ayrıca çok değerli bir kaftanlık daha var bu genç yiğite, dedi.

Tulun hiç kızarmadan, utanmadan:

— Bu işi başaracak oğlanı bana verecekler! diye haykırdı.

Fakat Tokta Beyin oğlu Yarlısa:

— Sana vermiyecekler, o, seni alacak, dedi. Mangal konağında er kadına verilmez.

Tulun, işte bu sefer kızdı:

— Sen ne zaman Mangal oldun Merkit uşağı? diye sordu. Öyle ise iyi bil, Mangallarda kız verilmez, kaçırılır, dedem Cengiz Han, ninem Börte'yi kaçırarak aldı.

(Devamı gelecek sayıda)

Oğuz Han taş gibi katılmış, buz dağları gibi donmuştu. Sustu, gecenin sessizliği içinde, cır cır böceklerinin cırıltıları, ok sesleri gibi beynimizi ve yüreğimizi deliyordu.

— Peki ne olacak şimdi? diye kekeledi. Bu Oğuz Hanın hayatında ilk ve son defa gördüğüm bir şaşkınlık, bir kararsızlık anı idi.

Göksel:

— Atına binip kırk yiğitinle yurduna dönecek, bizim ve kendinin öcünü alacaksın!

— Babama el mi kaldıracağım?

— Artık o senin baban değil! O, oğlunu öldürmek için kurt inine bırakan bir kalbsiz. Seni dökülen kanların öcünü almak için bırakıyoruz. Bu öcü alamayacak kadar yüreğin yufka ise bırak önce senin yüreğini, sonra kahbe babanın yüreğini biz koparalım!

Oğuz Han bu çağda ilerde kasabadan yükselen alevlere baktı. Kara Hanın askerleri namus sözleri ile bağlı oldukları (Yue-fi) lerin köylerini yakıyorlardı.

Bana döndü:

— Bay Doğan! dedi. Günah bizden gitti. Bu günden sonra Türk Hakanı benim. Türk ulusunun artık (Kara Han) diye bir başbuğu yok. Öcümüzü almak için kırk yiğitimle ana yurda dönüyoruz, yürü!

BİRİNCİ BÖLÜMÜN SONU

Aziz okuyucularım!

(Oğuz Han'ın Öcü) adlı bu kitabımın ikinci yarısını size ilerde sunacağım. Şimdi, size daha yakın gelecek, sizi heyecandan heyecana sürükleyecek olan CENCİZ HANIN HAZİNESİ adlı romanımı sunuyorum!

A. Z. K.

TARİH YAPRAKLARI

MEVLÂNA'NIN ÖLÜMÜ

16 Ekim 1273 te Mevlânâ Celâleddin-i Rumî ölmüştü. Mevlânâ çok büyük bir felsefeci ve tasarruf şairimizdi. Mevlevî tarikatini o kurmuş, din törenlerine müziği sokmuştu. 47 bin beyitlik mesnevî, 30 bin beyitlik bir divan ve çok ünlü birkaç eser daha bırakmıştır. Konya'da türbesi ve Mevlânâ müzesi vardır.

İKİNCİ KOSOVA MEYDAN SAVAŞI

Macar kumandanı Hunyad, Varna'da yenilmesinin intikamını almak için hemen bütün Avrupa devletlerinin katıldığı bir haçlılar ordusu kurarak İkinci Murat'la Kosova sahrasında karşılaştı. 3 gün süren ve kanlı savaşı Türkler kazandı ve 17 Ekim 1448 de yapılan bu karşılaşmaya İkinci Kosova Savaşı denildi.

VARNA ZAFERİ

Ruslarla Türk ordusu arasında, 20 Ekim 1774 te yapılan Varna savaşında Ruslar mağlup edilmişti. 29 Haziranda Silistre'de kazandığımız zaferden yılmayan düşman Varna'ya saldırmış, şehre girmişti. Fakat Türk askerlerinin şiddetli dayanması karşısında mağlup olarak çekilmek zorunda kaldı.

NAVARİN BASKINI

20 Ekim 1827 de Türk Donanması Navarin'de bulunurken İngiliz amiralin kumandasındaki düşman donanması limana girmiş ve bir bahane ile demirli bulunan donanmamıza ateş açarak 57 savaş gemimizin ve sekiz bin askerimizin zayi olmasına sebep olmuşlardır.

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Öğretmenini sev ve ona inan!

YAZAN: SADIK ÖVET

SEVGİLİ çocuklar,

Okulların açıldığı şu zamanlar, biliyorum sizin en neşeli günlerinizdir. Hele öğretmenin seni karşısında görünce ne kadar sevinmiştir. Şunu unutma ki öğretmenin evinde, işinde yolunda her yerde daima sizleri düşünür. Sınıfımdaki elli, altmış çocuğu nasıl yetiştireyim, der. Siz gezerken o, kitaplarının başında daha yeni bilgiler vermek için sahifeler karıştırır. Daha okullar açılmadan eylül ayında, okutacağı derslerin programını yapar, konuları aylara, haftalara böler, kendisine yıllık plân hazırlar. ÖĞRETMEN PLÂNLI ÇALIŞAN İNSANDIR.

Burnunuz kanasa, bir yeriniz burkulsa, hattâ evinizdekilere bir felâket gelse, o daima yanınızdadır. Konuşur, üzülür, kederinize katılır, hattâ gözyaşı bile döker. ÖĞRETMEN MERHAMETLİ BİR İNSANDIR.

Fatih Sultan Mehmed'in bir çok lisan bildiğini, çok iyi yetiştirilmiş bir padişah olduğunu hatırlarsınız. Şehzadeliğinde kendisini okutan Molla Gürâni ile ders yaparken huysuzlanır, ödevlerine ilgi göstermez. Nihayet hocası dayanamaz ve sopasile biraz okşar. Şehzade Mehmet birşey diyemez ama soluğu babasının yanında alır ve şikâyet eder. Babası II. Murat dinler ve:

— Hocana git söyle, benim için de vursun, der.

Dayak iyi birşey değil. O zamanlar hak edenlere çekilirdi. Şunu unutmayalım. ÖĞRETMEN YAPTIĞINI HERKESE BEĞENDİRİR.

Yavuz Sultan Selim, memleketi için çok çalışırdı. Fakat çabuk kızar, hattâ fena iş yapan sadrazamların kafasını uçurturdu. Bilginlere de çok saygı gösterirdi. Mısır seferi dönüşünde daima yanında bulundurduğu, zamanın bilgini İbni Kemal ile yanyana atla giderken, İbni Kemal'in atının ayağı kayar, Yavuz'un üstü başı çamur içinde kalır. Âlimin canı sıkılır, biraz da çekinir. Bunu gören Yavuz:

— Üzülme, hocamızın ayağından sıçrayan çamur, bizim kaftanımızın süsüdür, der.

Yavuz'un büyüklüğü ne kadar mânalı, İbni Kemal'in padişah üzerinde bıraktığı etki ne kadar derindir. ÖĞRETMEN HERKESİ KENDİSİNİ SAYDIRIR.

Yurdumuza düşmanların saldırdığı günlerdeyiz. Kasabalarımızdan birine girmişler. Ahali korku içindedir. Bunlardan bir manga süngülü asker okulun kapısına dayanır. Genç öğretmen herşeyi göze alarak karşılarına çıkar ve gür bir ses:

— Bana kumandanınızı gösteriniz, der. Okulun olduğu yere süngü giremez, çekilin buradan, diye bağırır.

Bu olay da size anlatmıyor mu? ÖĞRETMEN CESURDUR.

Bundan senelerce evvel, din takım zavallıların, Menemen'de yaptıklarını hatırlayalım. Yalnız başına bu bir sürü kendini bilmezin karşısına çıkan Kubilây da bir öğretmendi. ÖĞRETMEN DEVRİMLER İÇİN CANINI VERİR.

Sizler için uğraşan, iyi bir vatandaş olmanız için çalışan kırk-elli bin öğretmen var. Bu sabırlı insanlar sizlerden yalnız birşey bekliyor: Çalışmak...

Yavuz Sultan Selim, hocasına:
— Üzülme, bu sıçrayan çamur, bizim kaftanımızın süsüdür, der.

Genç öğretmen, düşmanlara gür sesle bağırır:
— Okulun olduğu yere süngü girmez!

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

Hazırlayan: Sadık ÖVET

Çocuk Haftası bu sayıdan başlamak üzere (Haftalık Bilginizi Yoklayınız) sahifesi yapıyor. Bu sahifede bir hafta içinde okuduğunuz derslerin en önemli sorularını bulacaksınız. Bunlar birçok kitaplar içinden seçilmiştir. Eğer derslerinizi iyi yapmış iseniz bunları bilmek, bulmak kolay olacak. Hazır değilseniz, eksiklerinizi hatırlatacak, çalışmanıza yardım edecek, ayrıca imtihanlarınıza da sizi hazırlayacaktır.

Boş yerleri doldur :

İsa'nın doğumuna ..... derler.
Her yüz yıla ..... denir.
Yazının bulunuşu ile başlayan çağlara ..... derler.
Osmanlı Devleti ..... tarihinde kuruldu.

İsim ve sayıların yanına çarpı koy :

Malazgirt savaşını kim yaptı?
Attilâ — Alparslan — Kılıçarslan
Osmanlılar Rumeli'ye hangi tarihte geçtiler?
1300 — 1389 — 1356

Osman Gazi

Sultan Murat

Yıldırım Beyazıt

Bu padişahlardan hangisi bu savaşlarda şehit oldu?
Niğbolu — Kosova — Varna

Boş yerleri doldur :

..... türlü mercek vardır:

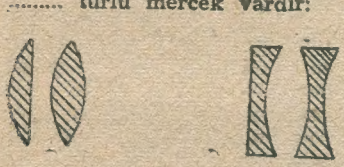

..... mercek ..... mercek
Uzağı görmeyenlere ..... denir.

Boş yerleri doldur :

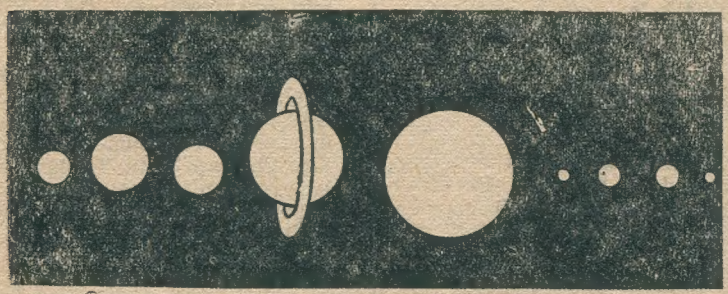

1 — ....., 2 — ....., 3 — ....., 4 — ....., 5 — ....., 6 — .....,
7 — ....., 8 — ....., 9 — .....
Bu gezegenlere ..... sistemi derler. İsimleri şunlardır:

Orta Asya'yı sınırlandır
ve
göç yollarını okla göster.

Boş yerleri doldur :

Başöğretmen, öğretmenler ve öğrenciler okulda ..... gibidir.

Milletvekillerini ..... seçer.
Cumhurreisini ..... seçer.
Başvekili ..... seçer.
Vekilleri ..... seçer.

Sayıların yanına çarpı koy:

Bir milletvekili kaç kişi içindir?
30.000 - 40.000 - 50.000 - 60.000
Kaç yaşında milletvekili seçeriz
18 — 19 — 20 — 21

Boş yerleri doldur :

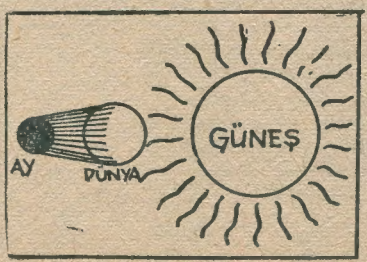

..... tutulması

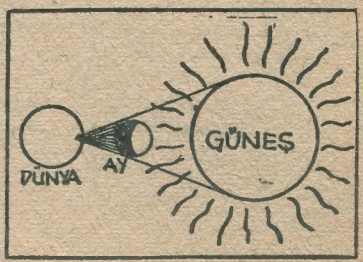

..... tutulması

SUNGUR TEKİN

YAZAN: ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

BİR ilkbahar sabahı idi. Tanyeri henüz ağarıyor, gecenin siyah tülü ağır ağır yeryüzünden kayboluyordu. Artık her taraf bütün güzelliği ile görünmeye başlamıştı. Başları göğe yükselen karlı dağlar, zümrüt yüzlü çayırlar, köpüre köpüre akan ırmaklar, mavi gök üzerindeki yumak yumak bulutlar hep belirmişti. Esen ılık rüzgâr ise ruhlara bir ferahlık veriyordu. Bütün bu varlıklarlar dünya, sen ne güzelsin! Bu güzelliği sezenler ise, Tanrının en sevgili kullarıydı. Tabiatın bu güzellikleri içinde Tanrı, insanoğlu için ne nimetler yaratmış. Hep bunlar insanların yiyip içmeleri için. Tanrı insanlara birbirlerini sevsinler, mutlu günler yaşasınlar diye bir zekâ ve bir de temiz kalp vermişti.

Hal böyle iken, insanlar bu nimetlere şükretmeyip, savaşlar çıkararak birbirlerini öldürüyorlardı. İşte bu gün birbirlerini yok etmek için ayaklanmışlardı. Tanrı Dağı'nın eteğinde Ütügen adlı bir Türk şehri vardı. Mes'ut yaşayan bu şehrin üzerine Çinliler hücum ettiler. Düşmanları gören Türk koç yiğitleri silâhlarına sarıldılar. Sarı Başak ovasında iki ordu çarpıştı. Bugün Türkün kanı seller gibi aktı, kemikleri dağlar gibi yığıldı. Yanan ocaklar söndü, kadınlar kocasız, çocuklar babasız kaldı.

İşte bu kara bahtlılardan biri de Gün Ana ile oğlu Sungur Tekin idi. Gün Ana'nın eşi Kızılbuğa bu harpte ölmüştü. Evleri barkları yanan bu ana-oğul Ütügen'i terketmek zorunda kalmışlardı. Saatlerce yol aldıktan sonra geceyi bir dağın yamacında geçirdiler. Güneşin doğmasiyle uyandılar. Bunlar gözlerini engine diktiler. Güneşin ışıkları her tarafa serpilince, bütün kuşlar uyandı ve tatlı ötüşlerile sabahı karşıladılar. Renk renk çiçekler, burcu burcu kokularını her tarafa serperken, kelebekler çiçekten çiçeğe konarak uçuşuyorlardı. Gün Ana bu güzellikler içinde altın ışıklarını saçan güneşe derin derin baktıktan sonra ellerini uzattı:

— Ey yeri ve göğü yaratan yüce Tanrım! Renklerin yaratıcısı. Barındığın yer mavi enginliğin bucaksız, denizler gözyaşların!

— Ey altın ışıklı Güneş! Canlı mahlûkların ruh vericisi. Gören gözlerimiz, çarpan kalbimiz, seven ruhumuz tatlı ışıklarından can bulur. Güller, lâleler, sümbüller ve yaseminler kokularını ve renklerini hep senden alırlar. Gül yanaklar senin ışıklarınla pembeleşir. Senin öpüşlerinle neşe ve hayat bulur.

— Ey Güneş! Bize yol göster, yurdumuzu düşmanlar çiğnedi, kurtbaşlı bayrağımız mavi gökte dalgalanmaz oldu. İstiklâlimizi kaybettik. Bizi hürriyetimize kavuştur. Hür yaşayan insanların bulunduğu yolu göster.

Diye yalvardı. Biraz sonra dağdan bir Alageyik göründü. Bu ana ve oğula baktı. Sanki onlarla konuşur gibi bir hali vardı. Gün Ana oğlu Sungur Tekin'e:

— Bu Alageyik bizim yol göstericimiz olsa gerek!

Diyerek Alageyiğe doğru

ÇOCUKLARIMIZA AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

Beden Varlığımız Ruh Varlığımız

SİZLERE, geçen hafta İNSAN denilen yaratığın iki türlü varlıktan vücut bulduğunu söylemiştim: 1 — Bedenimiz, vücudümüz dediğimiz, maddelerden, cisimlerden yapılmış olan varlığımız; 2 — Ruhumuz dediğimiz, gözle görünmeyen ve MANEVİ dediğimiz varlığımız.

Beden varlığımızı severiz; ona bakarız. Acıkınca yemek verir, doyururuz. Yorulunca dinlendirir, uyuturuz. Kirlenince yıkar, temizler, paklarız. Hulâsa, ona dikkatle bakarız; sıhhatle, neşeli tutmağa çalışırız. Bu da hem hakkımız, hem de vazifemizdir.

Ya RUH VARLIĞIMIZ, (Ruh Yapımız) için ne yaparız? İşte asıl mühim olanı da budur ya! Ruhumuzun da bakılmağa, şefkat ve ihtimama ihtiyacı vardır; hem de vücudümüzden çok... Çünkü karnımız acıkınca bize hemen haber verir. Duymamazlıktan gelirsek zil çalmağa başlar. Kirlenirsek ayna hemen yüzümüze çarpar. Fakat zavallı, görünmeyen, mide gibi bir vasıtası olmayan RUHUMUZ ne yapsın?

Asıl ilgimizi, hem de devamlı olarak, ruhumuza karşı göstermeliyiz. Ruhumuz, sofraya konan yemekler güzel ve masa zarif hazırlanmış ise onu görüp memnunluk duyar. Fakat bunlar onu doyuramaz. Ruhumuzun gıdası da kendisi gibi MANEVİ'dir.

Gelecek hafta ruhun gıdasından, besininden söz açacağım.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

yürüdüler. Alageyik önlerine düştü. Günlerce yol aldılar, nihayet Altay Dağları üzerinde bir Otağ gördüler.

Bu bir Hakan çadırı idi. Üzerinde kurt başlı bir bayrak dalgalanıyordu. Bu otağın etrafında öbek öbek yüzlerce çadır kurulmuştu. Bunlar Oğuzların Yiva adlı bir aşireti idi. Bunlar kahramanlıkta her tarafa ün salmışlardı. Gün Ana ile Sungur Tekin bu obaya geldiler. Başlarından geçenleri bir bir anlattılar. Bu ana oğula Oğuz Türkleri bir ak çadır verdiler.

GÜNLER gelip geçti. Gün Ana'nın saçlarına ak düştü. Fakat oğlu Sungur Tekin bir koç yiğit olmuştu. Bir gün Gün Ana oğluna:

— Artık sen yiğit bir delikanlı oldun. Ata binmesini, ok atmasını da iyi öğrendin. Hem de arkadaşlarında cesur ve usta atıcısın. Türk çadırda doğar, at üzerinde ölür. At Türklerin kanadıdır. Artık bu diyardan bir kuş olup Ütügen'e gitmelisin. Çinlilerin elinden bu esir yurdu kurtarmalısın. Ben seni bu günler için doğurdum.

Sungur Tekin şahin gözlerini anasına dikerek:

— Ana... Ben cenge hazırım. Sana lâyık bir evlât olduğumu da isbat edeceğim. Ver elini öpeyim.

Dediği zaman annesi oğlunun boynuna sarıldı:

— Benim koç yiğitim. Gel şu karşıki çadırda and içelim!

Diyerek oğlunu karşıda bulunan bir çadıra götürdü. Bu çadırın içinde bir ocak yanıyordu. Burada bir ihtiyar erkek, bir aksaçlı nine, Sungur Tekin'i bekliyordu. Bu ak çadırda Üçler doğmuştu. İhtiyar kadın bir Türk bayrağı çıkararak:

— Yiğit, bu bayrağı sana teslim ediyorum. Bunu Ütügen Kalesine asmadan geri dönmeyeceksin. Yiğitliğin şanı budur. Bunu yaparsan bir yurt kurtulacak ve senin adın dört bucağa ün salacaktır.

İhtiyar kadın bunu dedikten sonra ak sakallı ihtiyar da Sungur Tekin'in beline bir kılıç kuşattı ve sonra dedi ki:

— Bu kılıç al kana boyanmadan kınına girmeyecek ve muzaffer olmaya çalışacaksın. Kılıncın keskin, bahtın açık olsun!

Dedi. Bunun üzerine Sungur Tekin omuzundaki yayı çıkararak dedi ki:

— Attığım oklar hakkına and içiyorum. Düşman ne kadar çok ve kuvvetli olursa olsun onlardan yüz çevirmeyeceğim.

Diye and içti. Sonra ona Oğuzname'den parçalar okudular. Bundan sonra da üçler bir bakır kaptan kımız içtiler. Bu genci bir kalkana oturtarak dokuz defa havaya kaldırdılar. Türkler millî bir mücadeleye girişecekleri zaman, üçler doğar ve bu şekil andı içerlerdi.

Ertesi gün Sungur Tekin'in maiyetine bin koç yiğit verdiler. Bunlar kurtbaşlı bayrağı alarak obadan ayrılıp atlarını Ütügen'e doğru sürdüler. Günlerce yolaldıktan sonra, bir sabah güneş doğmadan Ütügen şehrini ânî olarak bastılar. Kale muhafızlarile kanlı bir savaştan sonra Sungur Tekin Ütügen Kalesine Türk bayrağını asmaya muvaffak oldu. Bu suretle Sungur Tekin muzaffer oldu. Her taraftan akın akın Türkler bu şehre doldular. Sungur Tekin halka:

— Türk boyunduruğuna girmemiş, dünya durdukça da girmeyecektir! İstiklâl onun bir hayat meşalesidir, diye bağırdı. Esaretten kurtulan halk Sungur Tekin'i Başbuğ seçtiler.

— Yiğit oğlum! Bu bayrağı sana teslim ediyorum. Bu kılıç muzaffer olmadan kınına girmiyecek!...

Kapaktaki resmin hikâyesi

Yaprak Dökümü

YAZAN: K. TUĞCU

YAPRAKLAR dökülüyordu. Cılız, hasta dallar sanki bu sararmış, bükülmüş yaprakları artık taşıyamıyor, hafif bir rüzgârın esmesiyle dallara, birbirlerine çarpa çarpa ağacın dibine, daha evvel düşenlerin yanına iniyor ve artık hareketsiz kalıyordu.

Sonsuz bir yaprak yağmuru başlamıştı. Korunun en yüksek dalları gökyüzünde çıplak duruyor, üşür, yalvarır gibi uzanıyorlardı.

Nerede o kuşların sürü sürü saplanıp içinde kayboldukları yeşil yığınlar? Nerede o tatlı rüzgârları süzen, nazlı nazlı sallanan dallar?

Yaprak dökümü...

Orhan içini çekti. Dudaklarını kıpırdadı:

— Babamın anlattığı hikâyedeki gibi, dedi. Yapraklar dökülüyor, yalnız o kız, o küçük kız yok. Yapraklar dökülmesin de annesi ölmesin diye yaprakları birer birer dallarına bağlıyan kız yok.

Ağacın dibine çöktü. Sırtını dayadı. Gözlerinde yaşlar belirmişti. Bu sessizlik, kimsesizlik içinde mırıldandı:

— Annesini son bir defa muayene eden doktor, evdekilere« Ümit kalmadı artık. Yaprak dökümünü bekler» demiş. Çocuk duymuş bunu. Bahçeye koşmuş. Yaprakları birer birer bağlarmış.

Yaşları tekerlendi yüzünden. Yalvarır gibi gökyüzüne baktı. Oradan birşeyler bekliyordu sanki. Ama çıplak ve zavallı dallardan, durmadan inen yaprak yağmurundan başka ne vardı ki...

Onu buraya, amcasının yanına yollamıştı babası:

— Sen artık çocuk sayılmazsın Orhan, demişti. Annenin hastahaneye yatması lâzım. Ben de onun yanında kalacağım. Yalnız bırakamam. Fakat üçüncü bir insanı kabul etmezler hastahaneye. Evde de kalamazsın.

Annesi okadar ıstırap çekiyordu ki, hastahaneye isteyerek gitmişti. Aynı gün tirene bindirmişlerdi kendisini.

Geldi geleli bir mektup almamıştı. Belki bu mektup gelmişti de kendisine söylememişlerdi. Evde, yengesi ile amcası bazen birbirlerine işaretle bir şeyler söylüyorlardı. Söz arasında «Bugün!», «daha bir şey de yazmadı», «belki eli değmiyor, herhalde çok sıkıntıda olacak!» gibi sözler kulağına çalınıyordu.

Yoksa annesi ölmüş müydü?

Gözlerinde okadar yaş vardı ki, yaprakları, çıplak dalları hep bir su perdesi arkasında görüyordu.

Evlerini, annesinin bir türkü mırıldanarak sofra hazırlamasını, küçük evlerinde, gece, perdelerin indirilip, kapının kapatılarak kendi kendilerine kalmalarını, bayram sabahlarını, okula gidişlerini hatırladı.

Ne iyi günlermiş onlar!

O da yere uzanmak, bu yaprakların arasına karışmak, onlarla beraber bitmek, erimek istiyordu. Toprağa bakıyordu.

Tepesinin üstünde bir takırdı isitti. Islak gözlerini kaldırdı. Kafası büyük, renkli bir kuş kalın bir dala yapışmış, kafasını bir çekiç gibi kullanarak gagasını kabukların üstüne vuruyordu.

Çıplak ağaçların arasında bu ses uzaklara kadar gidiyordu. Sanki birisi ormanın kapısını çalıyordu.

Ağaçkakan oradan uçtu, daha uzaktaki bir ağaca gitti. Sesler şimdi oradan geliyordu.

Orhan arkasındaki çayıra doğru baktı. Kuru, çıplak çayırda birisi vardı, bir kız. Fahire Abla. Amcasının kızı.

— Orhan, Orhan! diye sesleniyordu.

Bağırmak istemedi canı. Bir iki adım yürüdü. Elini salladı. Kız koşarak geldi. Soluk soluğa idi:

— Aramadığım yer bırakmadım, dedi. Babam senin için erken gelmiş. Yarın gidiyorsun Orhan!

— Gidiyor muyum?

— Oku da bak. Öyle sevindik ki. Şurasını oku.

Cebinden çıkarttığı bir mektubun başını işaret ediyordu.

«Evet ağabey, biraz fazla sıkıntı çektik. Fakat operasyon çok iyi yapıldı. Dün Selma'yı eve getirdim. Orhan'a fazla düşkündür. Zaten çocuğun okulu da açıldı. İlk vasıta ile göndermeni rica ederim...»

Babamın yazısı. Onu okadar iyi tanır ki... Fahire kolundan çekiyordu. Orhan bir daha baktı yapraklara... İçindeki mahzunluk bir anda gitmiş, dudaklarında bir gülümseme belirmişti. Kız:

— Sen ne yapıyordun burada? dedi.

— Fahire Abla, yaprakların dökülmesini seyrediyordum. Öyle güzel dökülüyorlar ki...

Orhan içini çekti. Dudakları kıpırdadı.

ÇOCUK HAFTASI

İÇ MECMUA

Dünyayı Mahvetmek İstiyen Adam

DR. METEOR MERİHLİLERLE ANLAŞIP DÜNYAYI MAHVEDECEKTİ. YILDIRIM KAPTAN DA ONUN ESİRİYDİ...

ALO ALO! MERİHLİLER! İCADIMIN BAŞARISINI GÖRDÜNÜZ. SİZE EVRENİN EN BÜYÜK SİLAHINI SATIYORUM.
BİR TEK BÜYÜK ŞEHİR DAHA YOKET, YETİŞİR.
PEKİ BEKLEYİNİZ!
PAM! BEN ANİDEN DR. KLANG'A SALDIRIP ONU YERE DEVİRECEĞİM!
YAVAŞ OL!
BÖYLE YAPARSAN SENİ ÖLDÜRÜRLER.
NE YAPAYIM?
DR. METEOR MEŞGULKEN DR. KLANG'I İTİP AŞAĞIYA KAÇALIM.
BURASI MERİH! DR. METEOR, SON GÖSTERİNİZİ BEKLİYORUZ.
DİKKAT! BAŞLIYORUZ!
BİR KÜME METEOR YAKALADIM. BU SEFER HEDEF MOSKOVA!
PSSS... EVET, HADİ!

MOSKOVA'DA GECE ÖLÜM SESSİZLİĞİ VARDI.. SOKAKLARDA KIZIL POLİSLER DEVRİYE GEZİYORLARDI...
BİRDEN GÖKYÜZÜ ALEVLİ KAYALARLA DOLDU..
...VE ŞEHİR İKİ SANİYE İÇİNDE YERLE BİR OLDU..!
İŞTE İSTEDİĞİMİZ OLDU..DR.KLANG BİZİ YAKALAMAK ÜZERE GELİYOR!..
GÜZEEL... BAKALIM BAŞARABİLECEKMİYİZ?..
RICK YAGER
TO BE CONTINUED
355
HENÜZ BİZİ GÖRMEDİ GALİBA..
GÖRÜNCE PARÇALAMAK İÇİN ÜZERİMİZE SALDIRACAK
BAŞARAMAZSAK İKİMİZ DE ÖLÜRÜZ..
DİKKAT!

AL ŞAPKAMI. ÖYLE TUT KI GÖLGELERİMİZ-DEN BİZİ YANYANA SANSIN!
SEN ÇABUK ARKA TARA-FA GEÇ!
AH, İŞTE! NİHAYET İKİSİNİ DE YAKALADIM!
APTALLAR! ELİMDEN KAÇIP KURTULACAĞINIZI MI ZANNETTİNİZ?
İKİNİZİ DE PARÇA PARÇA EDECEĞİM!
YAKALADIM! GEL BANA YARDIM ET PAM!
AFFEDERSİN DR. KLANG! SENİ YİNE İYİ ADAM HALİNE GETİRECE-ĞİZ!..

BU SIRADA HAVA GEMİSİ-NİN GÜVERTESİNDE...
NEREYE GİTTİ BUN-LAR? HERHALDE DR. KLANG ONLARIN HESA-BINI GÖRÜYORDUR.
ALO. BURASI MERİH!
© 1956, John F. Dille Co.
..SON GÖSTERİNİZİ PEK BEYENDİK. GELİN PARA MESELESİNİ KONUŞALIM.
ANLAŞTIĞI-MIZA MEM-NUN OL-DUM.
ŞİMDİ YUKARI ÇIKIP DR. METEOR'A SÜRP-RİZ YAPALIM.
NE SÜRP-RİZ OLACAK DOSTUM?
TO BE CONTINUED
356
İSTEDİĞİNİZ PARAYI KABUL EDİYORUZ.
MOSKOVA'NIN SANİ-YEDE YOK OLUŞUNU BEĞENDİNİZ Mİ?
EVET. FEVKALÂDEYDİ...
ŞİMDİ SİZE ANLAŞMA-MIZIN YA-RISINI VERECE-ĞİZ!
ADRESİNİ-Zİ BİLDİRİN GELEYİM!

RADYOYLA ADRES VEREMEYİZ! GİZLİ DALGADAKİ TELGRAF ÂLETİNİ İŞLETİNİZ!
VERİN ADRESİ!

DEMEK ELİNDEN KAÇACAKLARDI DR. KLANG!
EVET EFENDİM!

BEN OLSAYDIM ONLARI GÖKYÜZÜNE ATARDIM.
EVET.

BİRAZ DİKKATLİ OL DA BAŞIMIZI DERDE SOKMA!
PEKİ EFENDİM.

SEN AŞAĞIDAYKEN BEN KOSKOCA BİR ŞEHRİ YERLE BİR ETTİM...

İŞTE MERİHLİLERİN ADRESİ... PARAYI ALMAK İÇİN ORAYA GİDECEĞİZ!

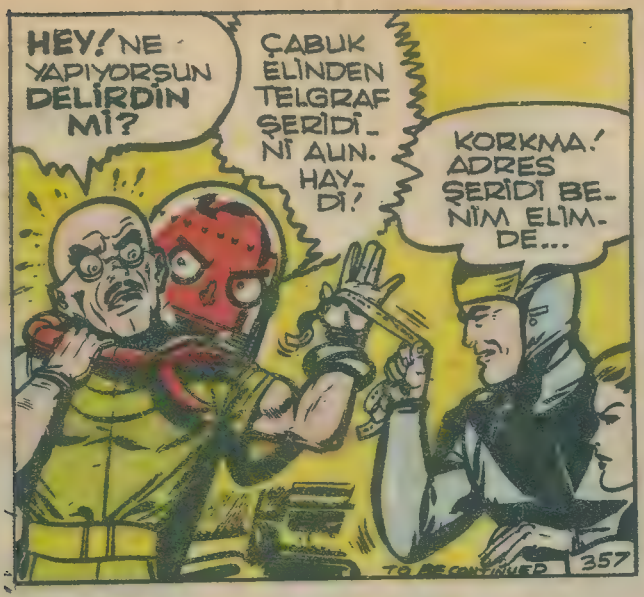
HEY! NE YAPIYORSUN DELİRDİN Mİ?
ÇABUK ELİNDEN TELGRAF ŞERİDİNİ ALUN. HAYDİ!
KORKMA! ADRES ŞERİDİ BENİM ELİMDE...
TO BE CONTINUED
357

BIRAK BENİ! YOKSA HEPİNİZİ MAHVEDERİM!
O GÜNLER GEÇTİ ARTIK METEOR EFENDİ!

ŞİMDİ SEN BİZİM EMRİMİZDESİN!
ÜZERİNİ ARIYALIM SİLAHI VAR MI ACABA?

BUNDAN SONRA KLANG SENİN KÖLEN DEĞİL! ONUN KÖLELEŞME DÜĞMESİNİ KIRDIM.
BEN ONU ŞİMDİ YUMURTA GİBİ PARÇALAMASINI BİLİRİM!

ELİNDEN GELİRSE YAPMAMAZLIK ETME!
YILDIRIM! BU DELİYİ ÖLDÜREYİM Mİ?

ÖLDÜRME! DÜNYAYA GÖTÜRELİM DE CEZASINI ORDA ÇEKSİN!

HAVA GEMİSİNİ İDARE EDEN MEKANİZMA BU GALİBA..
EVET.. ODUR!
?

ŞİMDİ MERİHTEKİ ADRESE GİDİP BÜTÜN GÖKTAŞLARINI BAŞLARINA YAĞDIRACAĞIZ!
DİKKAT!
BAYILDI. ONU DÜNYAYA TESLİM EDECEĞİZ. ŞİMDİ HEDEF MERİH!
BAK YILDIRIM! BİR SÜRÜ GÖKTAŞI KONTROL ÇEVREMİZE GİRDİ...
© 1956, John F. Dille Co.
O SIRADA MERİHLİ KAATİLLER DR. METEOR'U BEKLİYORLARDI.
DR. METEOR'UN UÇAĞINI ELİMİZE GEÇİRİNCE DÜNYAYI BİR GÜNDE MAHVEDERİZ!
YAHUT DA HALKI KORKUTUR, ESİR YAPARIZ.
BİZ ONLARDAN AKILLIYIZ!
İŞTE, BİNLERCE GÖKTAŞI KAATİLLERİN BAŞINA YAĞIYOR!
GELECEK SAYIDA: GİDENLERİN Gelmediği Ülke

MERAKLI Bahisler

YILDIZLAR GÜNDÜZLERİ NEREDEDİR?

İşte, insanın zihnini kurcalayan bir sual daha... Geceleri gökyüzünü süsleyen, bize uzaklardan göz kırpan, hattâ bazan yolumuzu bulmamıza yardım eden çeşitli yıldızlar, gündüz olunca nereye gidiyorlar?

Dünyamızın muhtelif hareketleri gözönünde tutulunca, yıldızların da kendilerine göre bir hareketleri olduğu meydana çıkar. Ama insan gözü bu hareketleri görmeğe muktedir değildir. Hattâ, dünyanın en büyük teleskopları bile, bu hareketleri henüz tesbit edememiştir.

Hal böyle olunca ilim adamları işin başka tarafı ile meşgul olmağa başlamışlar ve neticede yıldızların gündüzleri hiçbir yere kıpırdamadıklarını isbat etmişlerdir. Evet, yıldızlar, geceleri nerede iseler, gündüzleri de ayni yerde dururlar! Bizim onları göremeyişimize sebep, güneş ışığıdır. Geceleri bu büyük ışık ortadan silinince, kendilerine göre bir ışığa sahip olan yıldızlar, derhal gökyüzünde görünürler. Şayet geceleri de bu donuk ışıkları örtecek kuvvette sun'i bir ışığı gökyüzüne gönderebilsek, yıldızların o anda kaybolduklarını görürüz.

Sonra biliyorsunuz, yıldızlar hemen her gece ayni noktada parıldayıp bize göz kırparlar. Belki onların bugün göremediğimiz hareketleri, milyonlarca sene sonra yer değiştirmelerini sağlıyacak ve o zaman yaşayan insanlar da, bizim bugün bıraktığımız vesikalara dayanarak, ilim bakımından önemli bazı meseleleri halledeceklerdir.

Şunu da söyliyelim ki, bugün artık iyi yapılmış teleskoplarla gün ışığında gökyüzüne bakılsa, yıldızları görmek ve bunların geceleri bulundukları noktada olduklarını tesbit etmek her zaman için kaabildir. Hattâ gökyüzü ilmi ile uğraşanlar, onların güneş ışığı altındaki resimlerini bile çekmeğe muvaffak olmuşlardır.

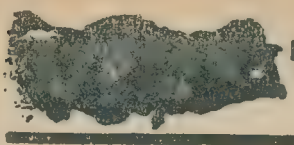

HER HAFTA BİR İLİMİZ

ANTALYA

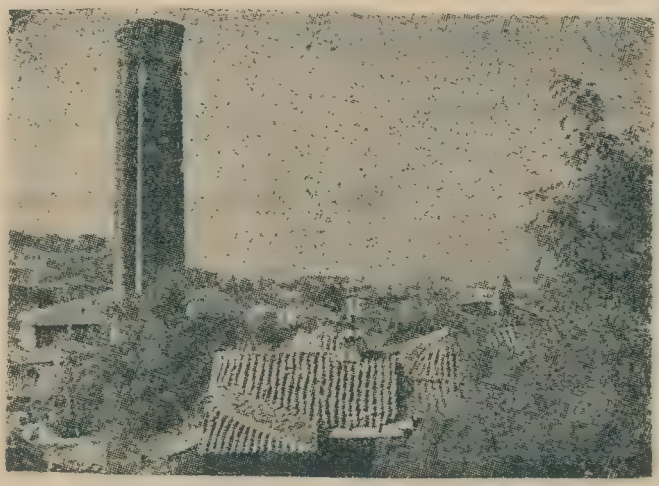

Antalya tarih boyunca önemli bir şehir olarak yaşamıştır.

Güney Anadolu'da, Akdeniz kıyılarımızı süsleyen şehirlerden biri de Antalya'dır. Bir dağ eteğinde kurulmuş olan şehrin arkasını kuzeye karşı bu dağ kapatır. Onun için yazın poyraz rüzgârından mahrum kalan şehir çok sıcak olur. Bir kısım halk yaylâya çıkmak zorunda kalır. Şehrin üst yanındaki bahçeler içindeki evler daha serin olur.

Antalya suyu bol, güneşi bol, ormanı bol bir şehirdir. Bu yüzden halkı zengin ve rahattır. Bu bölgede buğday, arpa, mısır, susam, burçak, börülce ve diğer taneli bitkilerle zeytin, limon, portakal, kitre, turunç, üzüm, ceviz, elma, armut, ve daha birçok yemişler, pamuk, meyankökü, tütün yetişir. Hayvancılıkta ve kerestecilikte de ileridir. Antalya limanı İstanbul-Mersin limanları arasında sefer yapan gemilerin başlıca uğraklarından biridir.

Bu şehrin Milâttan yüz elli yıl evvel Bergamalılar tarafından kurulduğu söyleniyor. Şehrin içinde ve dışında o zamandan kalma eserler vardır. Antalya'nın 65 kilometre doğusunda Eski Antalya adı verilen yıkıntılarda daha eski zamanlarda kurulmuş ve sonradan tarihe karışmış bir şehrin artıklarıdır.

Antalya tarih boyunca önemli bir şehir olarak yaşamıştır. Romalılar ve Bizanslılar zamanında da burada birçok yapılar yapılmıştır. Hele Selçuk Türkleri Antalya'ya çok önem vermişlerdi. Daha sonra, Osmanlılar devrinde Antalya biraz sönük kalmıştır. Bugünkü Antalya ise, Cumhuriyet devrinde yeni baştan kurulmuş, onarılmış bir büyük şehirdir. 1955 sayımına göre nüfusu 357.919, yüzölçümü 20.127 Km.² dir.

Antalya, aynı adı taşıyan ilin merkez ilçesidir. Bu ile bağlı olan diğer ilçeler şunlardır: Akseki, Alanya, Elmalı, Finike, Gazipaşa, Gündoğmuş, Kaş, Korkuteli, Kumluca, Manavgat, Serik.

MERAKLI VE ÖĞRETİCİ MACERA ROMANI

maymunlar ADASI

TEFRİKA : 1

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

KAÇAK YOLCU

DRAGON şilebi Anadolu yarımadasını arkada bırakmış, Türk kara sularından ayrılarak Portsait rotasında ilerlemeğe başlamıştı.

Güzel bir nisan sabahıydı. Hafif kırışık denizin üzerinde, baştarafında köpükler çıkartarak ve arkasında ufuklara kadar uzanan bir iz bırakarak ilerleyen geminin kaptan köşkünün altına rastlıyan genişçe güverte kısmında, rahat bir şezlonga uzanmış bulunan Armatör Oğuz Bey, gözleri yarı kapalı, hareketsiz yatıyordu.

O öyle bir şileple seyahat edecek adam değildi amma kendi kurduğu şirketin teknelerinden birisinde, bir transatlantik yolculuğundan daha rahat olacağına inanmıştı.

Son zamanlarda ciddî bir tedaviye muhtaç olacak kadar sinirleri bozulmuş, kendisine, bütün işleri üç ay için bırakarak, uzun bir deniz yolculuğu yapması tavsiye edilmişti.

Dragon, Türkiye'de yıllarca çalışmış ve işini bitirmiş olan bir ecnebi şirketin sondaj âletlerini Sidney'e götürmek için yola çıkmış bulunuyordu. Orta anbarında âdeta koca bir fabrika vardı.

Oğuz Bey çeşitli açık deniz seferi yapmış olan tecrübeli kaptana tam bir itimadla bağlamıştı. Çok defa gemiden ümit kesilmiş, fakat Tahir Kaptan tekneye bir zarar verdirmeden tayfasının burnunu kanatmadan ansızın çıkagelmişti.

Oğuz Bey yarı kapalı gözleri altında uyur gibi hareketsiz yatarken arka tarafta, birtakım sesler, gürültüler duyunca ağır ağır doğruldu Kaptan köprüsünde gezinen Tahir Kaptan'a seslendi:

— Beybaba, ne oluyor? Neye bağırıyorlar?

Tahir kaptan mal sahibi olan yolcuyu her çeşit üzüntüden korumayı tasarladığı için sesini tatlılaştırarak:

— Birşey yok beyefendi, dedi. Çocuklar münakaşa ediyorlar.

Oğuz Bey yerinden kalktı ve:

— Birisi bırakın beni, kaptanı göreceğim, diye bağırıyor, dedi. Herhalde bir hâdise var.

İlerledi, dolaşarak kaptan köşküne çıkacak merdivenlerin bulunduğu yere geldi. O sırada baştayfa Temel Reis'le ateşçilerden birisinin pek genç bir erkeği kollarından sımsıkı tutarak yürüttüklerini gördü. Delikanlı yirmi yaşında ancak vardı. Mücadele sırasında gömleği yırtılmış genç ve sağlam omuzlarından birisi ve sol kolunun dirseği meydana çıkmıştı. Ayağında keten ayakkabılar ve buruşuk, lâcivert bir pantalon vardı.

O sırada idareyi ikinci kaptana bırakan Tahir Kaptan da merdivenlerden indi ve doğruca armatöre döndü:

— Beyefendi, birkaç gündür gemide bir yabancı bulunduğundan şüphe ediliyordu. Aşağı yukarı bir haftadır bizimle saklambaç oynayan yabancının şu delikanlı olduğu anlaşılıyor. Siz bunun için üzülmeyiniz beyefendi. Böyle hâdiseler gemicilerin başına çok gelir. Onu ilk limanda konsolosluğa teslim ederiz, olur biter.

Oğuz Bey, süvariyi dinledikten sonra delikanlıyı baştan aşağıya süzdü, sonra kendisini tutanlara:

— Bırakın kollarını, dedi.

Koyu bir Lâz olan baştayfa tereddüt ediyordu. Süvari haykırdı:

— Temel, beyefendinin emrini yerine getir.

Temel Reis delikanlıyı bıraktı, fakat her dakika üzerine atılarak onu kıskıvrak yakalamağa hazır bir vaziyette duruyordu.

Oğuz Bey delikanlıya işaret etti:

— Arkamdan gel.

Yürüdü. Biraz evvel terkettiği şezlongun yanına geldi. Delikanlı ile beraber kendisini takip edenlere baktı ve:

— Şuna oturacak birşey getirin, dedi.

Süvariye de işaret etti:

— Nenin nesi olduğunu anlıyalım, siz de kalınız beybaba.

Delikanlı kendisine emir verilince oturdu. Yüzü kıpkır-

— Ben namuslu bir insanım efendim. Hiçbir suçum yok!

mızıydı. Hâlâ derin derin soluyor ve fevkalâde heyecanlı bulunuyordu.

Oğuz Bey şezlonga uzandı. Süvariye işaret etti. Tahir Kaptan delikanlının sorgusuna başladı:

— Adın ne oğlum?

Delikanlı terbiyeli ve mahçup bir ifade ile konuştu:

— Adnan efendim.

— Ne iş yaparsın?

— Soğuk demirciyim efendim.

— Bir suçun olduğu için mi kaçıyorsun?

— Ben namuslu bir insanım efendim. Hiçbir suçum yok. Sidney'e gitmek istiyorum. Param yok. Onun için geminize kaçak girdim.

— Bütün sözlerine inandığımızı düşün, ona göre konuş oğlum.

— Hakikati söylüyorum kaptan. Hiçbir suçum yok. Sidney'e gitmeğe mecburum. Bunun için mümkün olan herşeyi yaptım. Fakat para tedarikine imkân yok. Ricalarımı da kimse kabul etmedi. Hattâ Dragon'un Sidney yolculuğunu yapacağını öğrenince acentanın yazıhanesine de gittim. Kabulümü rica ettim. Ekibin tamam olduğunu söylediler.

— Türkiye'de kimlerin var?

— Yalnız ihtiyar bir anam var.

— Baban neci idi?

— Babam donanmada uzun seneler çalışmış bir gedikli çavuştu. Ona Derinceli Aziz derlerdi. Gemide bir kazaya uğramış, sağ kolu kırılmıştı. Emekliye ayırdılar, ozaman sivil gemilere girdi. 1941 yılında da bir yabancı şirkete ait bir gemi ile Sidney'e gitti ve bir daha dönmedi.

— Baban daha önce Japonya'ya filân gitmiş miydi?

Delikanlı kıpkırmızı kesildi:

— O halde siz kendisini tanıyorsunuz. Babam bir kaptan kadar bilgili, çalıkşan ve mesleğine âşık bir insanmış. 1940 yılında Engin adında bir şileple Japonya'ya gitmişti.

Oğuz Bey yan gözle süvariye baktı. O çok dalgın ve müteessir bir halde bulunuyordu. Armatör bakışlarıyla ona birşeyler sorunca:

— Eğer bu çocuk bahsettiği adamın oğlu ise kendisinin namuslu bir genç olduğundan şüphe edemem efendim, dedi. Derinceli Aziz, donanmadan genç yaşta ayrılmıştır. Biz ona «Çolak Aziz» derdik. Ayni gemide birkaç yıl birlikte çalıştık.

(Devamı gelecek sayıda)

3 ARKADAŞ

HİSSİ ve ÖĞRETİCİ ROMAN

21

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Birgün tam üçyüz lira parayı Hamdi Baba'ya vermişti:

— Bunları sakla bana. Üstümde taşımıyayım. Haftaya mal alacağım. Daha elli lira eksiğim var. Bir iki gün içinde toplarım bunu.

İki arkadaş hayret ediyorlardı. Bir küçük eşya kutusuyla bu paraları nasıl kazanıyordu?

Özcan dışarda yemek yemiyor, on para harcamağa ödü kopuyordu. Kendisine karşı cimri olmuştu. Bazen nefes nefese eve geliyor, sandığından birşeyler alıyor, koşarak gidiyordu.

Hamdi Baba işi başaramıyacağını anlayınca mahallede oturan bir avukatın evine giderek Özcan'ın işini anlamıştı. Avukat arayıp soracağını bildirmiş, fakat elinde işi çok olduğu için acele etmesini söylemişti.

Bir akşam yemekten sonra küçük eve geldi. Daha düzgün olduğu için çocukların odasında konuştular. Hepsi bir araya gelmiş, avukatı sedire oturtmuşlardı. Avukat Recep Bey:

— İşi tahkik ettim, dedi. Özcan'ın babasından bir apartımanla iki dükkân kalmış. Bu emlâkin üçte bir hissesi ağabeyi Asaf Beyin üzerindeymiş. Asaf Bey çocuğun öldüğünü sanarak emlâkin hepsine birden el koymak istemiş. Fakat çocuğun vefat kaydı bulunmadığı için Tapu İdaresi onun hissesini mahfuz tutmuş. Şimdi bir vekâletname alarak bu işi ortaya çıkartmak lâzım.

Hamdi efendi sordu:

— Uğraşmağa değer mi oğlum, ne kadar ele geçer tahmin ediyorsun?

Avukat gülerek:

— Sen ne konuşuyorsun efendibaba, dedi. Asaf Bey kendi hissesini yetmiş bin liraya satmış. Ogünkü hesap üzerinden yalnız bu emlâkin parası yüz kırk bini bulur.

Hepsi şaşırıp kalmışlardı. Avukat:

— Ufak bir iş olsaydı yapardım, dedi. Fakat aylarca sürecek bir dâva. Önce Özcan'ın varis olduğu mahkeme ile ortaya çıkacak. Sonra intikal yaptırılacak. Mal kimlerin elinde kaldı, kimler kullandı? Bunları ayrı ayrı takip etmek ve kiralar için de bir dâva açmak lâzım. Ben yüzde onbeş isterim. O da hatırınız için. Başkası yüzde yirmibeş alır. Sorun, araştırın.

— Kiralardan da birşey kopartılabilir mi?

— Sen ne konuşuyorsun efendi baba, on iki senelik kira istiyeceğiz. Apartmanda bütün yazıhaneler var. Dört daire. Hepsi de zengin ve hatırlı insanlar.

Avukat hesaplar yaptı. Kendi vekâlet ücreti çıktıktan sonra en azdan ikiyüz bin liranın ele geçeceğini ileriye sürdü:

O akşam hemen karar verildi. Ertesi gün vekâlet verilecekti. Çocuğun yaşı küçük olduğu için de hukuk mahkemesinden bir karar alınacaktı.

Bunlar konuşulduktan sonra Recep Bey gitmişti. Omer:

—Sen artık zengin oluyorsun Ozcan, dedi. Korkarım bizimle oturmazsın. Güzel bir mağaza açar, ticarete başlarsın.

Kenan kıpkırmızı kesilerek:

— Beni dinlenmekten kurtardığın için mi bunu yapacağım, dedi' Paralar çıkınca ilk işim bu evi tamir ettirmek, elektrik almak olur. Eğer babamız razı olursa...

Adamcağız:

— Ben size misafirim çocuklar, dedi. Ev Tosun'umun. Siz ona ağabeylik edecek, onu okutacak, eli ekmek tutuncaya kadar bakacaksınız. Benim de gözüm arkamda kalmıyacak.

— Allah seni eksik etmesin baba. Hepimiz işte senin küçük evinde barınıyoruz. Senin nefesin, insanlığın bizi perişanlıktan kurtardı. Bugüne kadar ben yedim, içtim, barındım. On para faydam olmadı. Ama bir iki ay sonra ben de geçime yardım edeceğim. Unuttuğumu sanmayın.

(Devamı gelecek sayıda)

SPOR

İzcilik Nedir?

YAZAN: SULHİ GARAN

İzcilik; çocuğu beden, moral ve fikir bakımından geliştirir. Onu yurdu için faydalı, milletini ve vatandaşlarını seven, yardımsever olmasını sağlıyan bir varlıktır.

İzciliğin amacı; gençleri sağlam karakterli ve en iyi vatandaş olmalarını sağlamaktır.

İzcilik; çocuk ve gençlere fakir ve zengin farkı gözetmeksizin yardım yapmalarını, memleketleri için faydalı birer unsur olmalarını sağladıktan başka; onlara hayatları boyunca; devam ettirecekleri; lüzumlu ve yararlı bir takım alışkanlıklar da kazandırır.

İzci sözünün eridir.

İzci vaadine sadıktır.

İzci yardıma muhtaç herkese yardım eder ve bunu seve seve yapar.

İzci nazik ve centilmendir.

İzci cesurdur.

İzci terbiyelidir.

İzci itaatkârdır. Büyüklerini sayar, küçüklerini sever ve onları korur.

İzci temizdir, temizlikten ve temiz şeylerden hoşlanır.

İzci nezihtir.

İzci eğlenmesini bilir ve eğlenirken başkalarını tâciz etmekten çekinir.

İzci hasis değil cömerttir.

İzci, hiçbir kuvvetin tesirinde kalmadan, büyüklerinin kendisine verdiği ödevi yapar.

İzci doğrudur ve doğruluktan hoşlanır.

İzci yalan söylemez ve yalan yere yemin etmez.

İzci hakkın müdafiidir.

İzci vicdanının sesine uygun hareket eder.

İzci çiçek, ağaç ve ehlî hayvanların kıymetini bilir.

Vatan müdafaası için istikbali hazırlanan izci; öğretmenlerinin kendisine öğrettiği şu üç hususa bilhassa dikkat eder ve onların icaplarını yerine getirmeğe çalışır.

Bu üç husus :Cumhurbaşkanına, sancağa ve ölüye izcinin cephe alarak selâm vermesidir.

Bütün gayretleriyle çalışmalarının neticesi; bir cümle ile "Yoğu var etmeleri gereken" izcilier, mazinin senelerini göğüslerine taktıkları yıldızlarla ifade ederler.

Yeşil çuha üzerindeki her bir yıldız bir seneyi, kırmızı çuha üzerindeki yıldızlar ise izcilikte beş sene eskimiş olunduğunu gösterir.

Oymak beyi, oymak beyi muavini, oba başı gibi mevkiler; kıt'a kumandanlığı, yardımcılığı ve takım kumandanlığı mânasına gelir.

Bu makamların sahipleri göğüslerinin sol tarafındaki cepleri üstüne, yukardan aşağı bir parmak enliliğinde mevkilerine göre beş, dört, üç ilâhire beyaz şeritler takarlar.

Bir izci kıt'asının boru ve trampet takımları, bu takımlarda birer kumandanı vardır.

Ayrıca kıt'anın en önünde bayrağımızı taşıyan bir bayraktar, iki yanında ve gerisinde muhafızları bulunur. Onları aynı şekilde oymağın bayrağını taşıyanlar, onları da sırasıyla, önlerinde kumandanları olan boru ve trampet takımları, bu takımları da oba başılarının yürüdüğü obalar - izci mangaları - takip eder.

Merasim yürüyüşlerinde, oymak beyi; Türk bayrağı ile oymak bayrağı arasındaki sahada, - yanında ve biraz gerisinde muavinleri olmak üzere - yürür.

İzcilerin üzerinde bulunması gereken teçhizatın, her birinin ayrı değeri vardır. İzcinin koltuğu altında taşıdığı sopa; bükülmüş ip, düdük, izci çakısı ve saire; bütün bunlar; izciye tabiatla ve her türlü mücadelesinde lüzumlu vasıtalardır.

Sıhhiye çantasını taşıyan izcinin de en geride yürüdüğü bir izci kıt'asında hiçbir şey noksan değildir.

DOKTORUNUZ diyorki

Sağlığınızı Koruyunuz

Dr. TURAN HATİBOĞLU

SEVGİLİ ÇOCUKLAR! Bedenimizin iyi gelişmesi ve büyümesi için neler gerektiğini, organlarımızın düzeninde çalışması için yenilmesi, içilmesi, nerelerde oturulup kalkınması, nasıl hareket edilmesi gerektiğini; yaşımıza, cinsimize göre enerji ihtiyacımızın temini, hastalık sebepleri ile bunlardan korunma yollarının araştırılarak devalarının bulunması hep sağlık bilgileri ile olur.

İnsanın hehangi bir yerinde bozukluk olunca rahat nefes alamaz, rahat yemek yiyemez, içemez, iyi hazım yapamaz, vücudünün muhtelif yerlerinde ağrılar olur, sızılar meydana çıkar; hülâsa olarak sağlığımız bozulur.

İşte ben size her hafta bu sütunlarda sualler ve cevaplar halinde bütün sağlık bilgilerini ve sağlığımızın temellerini anlatmaya çalışacağım. Sağlığımız hakkında sizin de öğrenmek istediğiniz hususlar olursa mecmuamızın doktor amcasına yazınız.

Bu haftadan itibaren sağlığımızın bu meraklı taraflarını gözden geçirmeye başlayalım:

Açlık ne demektir?

Açlığı yapan sebep kanımızda bulunan şekerin azalmasıdır. Kan şekeri azalınca midemizde açlık hareketleri başlar, bunlar da midemizde hissettiğimiz ezinti hissini uyarırlar.

Bir yeri ağrıyan insan niçin inler?

Bir yeri ağrıyan insan inler veya bağırırsa ağrısı hafifler; bağırmak veya inlemek bir nevi kuvvetli nefes vermek hareketidir.

Kuvvetli nefes verme anında ise damarlarda kan, bir an için durur ve birikir, bu da ağrıyı hafifletir.

ŞEREF KÖŞESİ

Hasan BAL ☆ Zeytinburnu, Ziya Gökalp İlkokulu, Sınıf 5/B

Nazlı KAKICI ☆ Ankara, Sarar İlkokulu, S. 5/E, No. 1051

Şeyma TAŞÇIOĞLU ☆ Beşiktaş, Yıldız İlkokulu, 5/B, 476

Cengiz ULUDAY ☆ Kocaragıppaşa İlkokulu, 2/C, No. 394

Günay AYKEN ☆ Aksaray, I. İlkokulu, Sınıf 4/A, No. 291

Ayla ALGAN ☆ Demirtepe köyü İlkokulu, S. 5, No. 123

Attilâ ALGAN ☆ Demirtepe köyü İlkokulu, S. 4, No. 124

Saygın SEÇER ☆ Lüleburgaz, Atatürk İlkokulu, 3/4, 526

Faruk KARAKAYA ☆ Adapazarı, 21 Haziran İlkok., 1/B 337

Çetin KURT ☆ Malatya, Gazi İlkokulu, Sınıf 5/A, No. 41

Nilgün ÖZKOÇ ☆ Ankara, Barbaros İlkokulu, 1/F, No. 89

Semra UGANDOR ☆ Ankara Fatih İlkokulu, 4/A, 1792

M. Sevin ULUKUT ☆ Büyükreşitpaşa İlkokulu, 2/A, No. 55

Bülent SOYSAL ☆ Ankara Sarar İlkokulu, S. 1/A, No. 52

Ayhan SEZER ☆ Yerköy, Atatürk İlkokulu, 5/A, No. 706

Namık ER ☆ Ankara Turgut Reis İlkokulu, Sınıf 5/A, No. 111

Hüseyin DEMİRKURT ☆ Çanakkale 18 Mart İlk., 5, 141

Timur ÇANKAR ☆ Lüleburgaz, Atatürk İlkokulu, 5/A, 346

A. Rıza FUNÇSOY ☆ Tarsus, Duatepe İlkokulu, 2/B, 401

Lâle ERKUT ☆ Üsküdar, III. Selim İlkokulu, S. 2/C, No. 105

Fatma ULUTAN ☆ Ankara, İhsan Sungu İlkokulu, Sınıf 1/G

Hikmet ÖZKAHRAMAN ☆ Çapa İlkokulu, 1/D, No. 969

Erdoğan KUMCU ☆ Koca Ragıp Paşa İlkokulu, 1/A, No. 77

Fadıl HARMA ☆ Hasköy İlkokulu, 4/B, No. 516

EĞLENCE BULMACA

BERBERDE

Berber dükkânının kapısı açıldı, uzun saçlı bir adam içeri girdi, berbere yaklaştı ve:

— Şu benim saçlarımı biraz kısaltıp kesedur, dedi. Ben yarım saate kadar gelirim.

Berber:

— Peki bayım! dedi.

Saçları kesmeğe başladı.

Yarım saat sonra yine berber dükkânının kapısı açıldı, saçsız, çıplak başlı bir adam içeri girdi, kısaltılmış takma saçını aldı ve başına giyip çıktı.

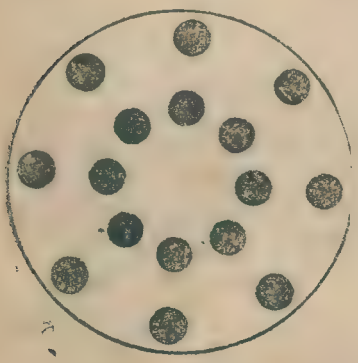

Yukardaki 16 topu o şekilde yerleştirin ki, on ayrı yönden saydığınız zaman hep 4 top bulabilesiniz.

(Halli karşı sayfada)

Burada 6 çift yuvarlak var. Şimdi siz buradaki yuvarlakları o şekilde çift çift yerleştirin ki, içindeki rakamların toplamı 13 olsun.

(Halli karşı sayfada)

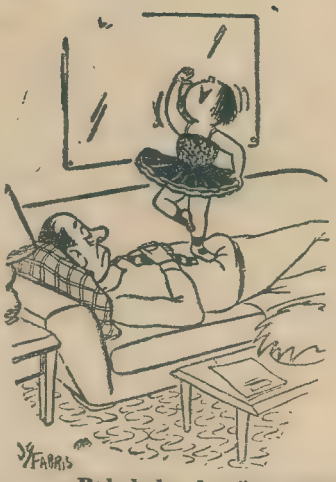

— Bak baba, bugün okulda ne öğrendim!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 21 CİLT: 2
15 EKİM 1958

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan:
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan:
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon: 22 37 14

Basıldığı yer:
TÜRKİYE BASIMEVİ

İç mecmua: APA Ofset
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı: 75 kuruş. Yıllık abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

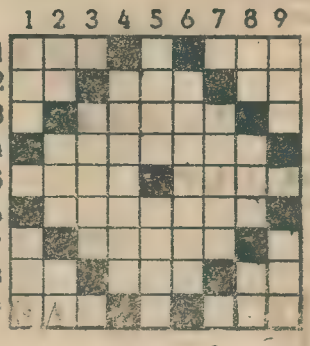

SOLDAN SAĞA:

1 — Toprak, dört tarafı su ile çevrili toprak. 2 — Bir hayvan yiyeceği, kitabı örten, bir sayı. 3 — Başı gövdeye bağlıyan. 4 — İki kız kardeşle evlenmiş iki adam. 5 — Ocağın dumanını çeken, erkek. 6 — Bir deliği örtmek için parça dikmek. 7 — Geniş bir kereste. 8 — Korkunca koptuğu söylenen, tersinden okunursa, vücutta dolaşan kırmızı su, bir soru eki. 9 — Demiryolu, defa.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Sokak, gözü görmiyen. 2 — Kasabın sattığı, erkeklerin genel lâkabı, dahi. 3 — Vücudümüzün bir parçası. 4 — Büyük. 5 — Sert taş, meydan. 6 — İhtiyarlıktan ötürü aklını kaybetmek. 7 — Toprağı altüst etmek. 8 — Bir nota, yemiş kurusu, bir soru eki. 9 — Çocuklu kadın, bir çeşit kumaş.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	■	G	E	C	E	■	A	B	A
2	C	■	V	A	R	■	N	A	R
3	E	N	■	M	İ	■	A	C	I
4	N	O	T	■	K	A	S	A	■
5	E	■	A	Ş	■	D	O	■	E
6	■	O	■	U	R	■	N	A	L
7	A	Z	A	■	E	Ğ	■	R	E
8	Y	A	K	■	Z	O	R	■	■
9	A	N	A	■	E	M	E	L	■

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

BIKMIŞ

Şehrin gürültülü hayatından bıkmış olan biri bir arkadaşına dert yanıyordu:

— Bıktım şu şehir hayatından, nedir bu gürültü? Bütün gün dinle, dinle, bitmek, tükenmek bilmiyor. Alıp başımı Anadolu'ya gideceğim. Vapur, tiren, tıramvay, otomobil, araba gürültüsü duymuyor muyum, zıvanadan çıkıyorum, yüzlerini bile görmek istemiyorum.

— Peki, Anadolu'ya ne ile gideceksin?

— Ilkönce buradan vapura, sonra tirene, tirenden indiğim yerden otomobile bineceğim, 4 saat yol aldıktan sonra 3 saat te araba ile gideceğim!

Pulla mektup mübadelesi

Okuyucularımızın gönderdikleri adresleri neşrediyoruz. Arzu edenler mektuplaşabilirler:

- Fevzi Gümüşel, Cevher so. No. 15/2, Kurtuluş-Ankara.
- Yaşar Kaptanoğlu, Camiikebir Mah, Kışla Cad. No. 26 Sındırgı-Balıkesir.
- Berat Türkili, Köyortası Mah., Kavaklı So. No. 55, Bartın.
- Fahrettin Mangırcı, Yeni Garajcı, Sarıyakup Mah. Teberdar So. No. 20, Konya
- Yücel Çubukçu, Bavekil S. No. 30, Daire 4, Çapa-İst.
- Yetkin Gürsel, Nişantaşı Güzelbahçe, Yeniyol So., 16 Kat 1, İstanbul.
- Atıllâ Sezici, Sugediği Mh. 78, S. No. 29, Adana.
- Yaşar Mutlu, Köykahve Sok. No. 22/1, Paşabahçe-İst.
- Ercan Coşkun, Burhaniye mah. Yeşilbursa Cad. No 13 İnegöl.
- Ergun İnce, Hususî İdare memurlarından Süreyya Kaya eliyle, Muğla.
- Ayhan Damgacı, Değirmenönü Mah. Kışla Cad. Tekke So. No 9, Denizli .
- Fikri Sivişoğlu, Taşbayrak So. No. 6, Devrek-Zonguldak.

Çocuk Sevgisi

«DÜNYA ÇOCUK HAFTASI» münasebetiyle:

«ÇOCUK BİR CİHANDIR» demiş bir şair;
Bu sözün kadrini bilelim, dostlar,
«ÇOCUK HAFTASI» nda çocuğa dair,
Birşeyler arayıp bulalım, dostlar!

Vatan bahçesinin çocuktur gülü,
Çocuktur yuvanın şakrak bülbülü,
Örterek yüzüne sevgiden tülü,
Onunla ağlayıp gülelim, dostlar!

Çocuk olmazsa hiç olur mu okul?
Şefkatle hepsinin yanına sokul,
Olmak istiyorsak vatana bir kul,
Çocukla boşalıp dolalım, dostlar!

Çocuk ne şeytandır, ne peri, ne dev;
Rabbini seversen çocuğu da sev;
Susuz değirmene benzer onsuz ev,
Yaradana kurban olalım, dostlar!

Bakın şu çocuğa, sanki bir melek,
Dönüyor aşkıyla hep Çark-ı Felek,
Çocuktur en güzel, en kutlu dilek,
Onunla başbaşa kalalım, dostlar!

Ne güzel nağmedir çocuğun sesi,
Ne tatlı şivedir çocuk şivesi,
Annenin, babanın odur neş'esi,
Hep onun marşını çalalım, dostlar!

ÖCAL der: «Çocuksuz boştur bu cihan,
Onunla mânâlı, hoştur bu cihan,
Çocuk aşkı, nihayetsiz bir umman,
Gelin, bu ummâna dalalım, dostlar!»

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

MAHKEME SALONLARINDA

Babası yanında küçük oğlu olduğu halde bir gün mahkemeye uğradı. Bir arkadaşını görecekti. Salonda siyah cüppeleri ile dolaşan avukatları gören çocuk sordu:

— Baba... Bunlar neye kadın gibi manto giymişler?

— Çok konuşurlar da ondan yavrum.

TEŞEKKÜR

Acara misafirlikte tereyağlı ekmek ikram ettiler. Acar alırken:

— Teşekkür ederim, dedi.

Ev sahibi Acar'ı okşadı:

— Aferin Acar! dedi. Ben küçüklerin böyle teşekkür etmelerine bayılırım.

Acar hemen:

— Eğer bir daha teşekkür etmemi isterseniz ekmeğin üstüne biraz reçel sürün, dedi.

AKIL

— Öleceğim yeri bilmek isterdim. Bunu öğrenebilmek için bin lira vermeğe razıyım!

— Öğrenip te ne olacak? Sana hiç bir faydası olmaz ki!

— Olmaz olur mu? O yere hiç uğramazdım bile...

NEDEN?

— Ne koşuyorsun Tosun?

— Kavga eden iki arkadaş var da, onları ayıracağım!

— Kim bu iki arkadaş?

— Biri Acar, biri de ben..

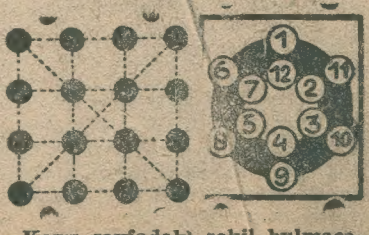

Karşı sayfadaki şekil bulmacalarının halledilmiş şekli

MUSİKİ BİLGİLERİ

Piyanoya benziyen araçlar hangileridir?

Piyanoyu hepiniz tanırsınız. Siyahlı, beyazlı, basıldığı zaman ses çıkaran perdeleri vardır. Bunlara (tuş) da denir. Bu tuşlara parmakla basılmak suretiyle ses elde edilir. Böylece piyanoya benzeyen fakat sesleri başka çıkan bazı âletler daha vardır. Bunların içinde org ve armoniom, tuşların benzeyişi bakımından tıpkı piyano gibidir. Fakat, bu çalgıların seslerini çıkarmak için tuşlara basmak kâfi gelmez. Bu çalgıların sesleri hava, vasıtası ile elde edilir. Bu hava, körüklerle tuşların bağlı olduğu ses veren telleri titretir ve ses bu suretle meydana gelir. Orga hava temin eden körükler elektrikle işetildiği halde armonomda, körükleri çalıcı ayakları ile işletir. Bizde, piyanoya benzeyen fakat, ondan daha küçük ve sesi de gayet ince çıkan bir çalgı vardır ki, buna da (çelesta) ismi verilmiştir. Çelestalar orkestralarda bulunur.

Klavsen nasıl bir çalgıdır?

Klâvsen, piyanonun bugünkü hale gelmezden evvelki şekil ve ismidir. Tıpkı piyanoya benzer. Fakat çıkardığı ses piyanoya göre bir cırlacadır. Tuşları da piyanoya nazaran daha az olduğu için bir çok sesleri noksandır. On dokuzuncu yüz yıla kadar klâvsen kullanılmakta idi. Piyanonun icadından sonra terkedilmiştir.

Nuri Sami KORAL

TÜRK BÜYÜKLERİ

ZİYA GÖKALP

1876 da Diyarbakır'da doğan Ziya Gökalp, İstanbul'da Baytar mektebinde yüksek tahsilini yaptı. Selânik'te Hürriyet için çalışanlara katıldı.

Universitede felsefe dersleri veren, modern mecmuacılığın üstadlarından olan ve çok kıymetli eserler bırakan bu büyük Türk mütefekkiri ve bilgininin Türkçülüğe hizmeti ve bu uğurda başarılı çalışmaları çok önemlidir.

Daha kendisinden çok hizmetler beklendiği bir çağda, 1924 te ölen bu Türk büyüğü, İstanbul'da Sultan Mahmut türbesinde gömülüdür.

MERAK ETMEYİN!

Yıkanır Mavi Parker QUİNK Mürekkebi

LEKELERİ ÇIKAR!

Böyle bir kaza herkesin başına gelebilir... yıkanır mavi Parker Quink mürekkebi üzüntüye mahal vermez. Sabun ve ılık su, kumaş veya ellerdeki lekeleri sürat ve kolaylıkla çıkarır. Üstelik Parker Quink mürekkebi kaleminizi temizleyen ve koruyan sihirli SOLV - X maddesini ihtiva eder.

YIKANIR MAVİ

Parker Quink

SOLV-X ihtiva eden yegâne mürekkep

ACAR
FEZA YOLCUSU
ÂLİMLER, FEZA ŞARTLARINA OLAN DAYANIKLILIĞIMI ÖLÇECEKLERMİŞ.
ÖNCE BU KÜTÜKLERİ FIRLATACAKSIN!
YAŞASIN! KULÜBEME LAZIM OLAN SON KÜTÜK DE GELDİ
HEY! BEN KÜTÜK DEĞİLİM!
NEFESİ HİÇ DARALMADI.
UFACIK ODUN PARÇALARINDAN YORULACAK DEĞİLİM HERHALDE.
BİR MİL KOŞTUKTAN SONRA NE OLACAK?
KALBİ FENA HALDE ATIYOR.
BANG BANG
O KALBİMİN SESİ DEĞİL..
BANG BANG
3. CÜ DENEY
BLAM!
TOPUM, BUNUN İÇİNE GİTTİ.. ALACAĞIM.
BURAYA GEL FÜZE ŞİMDİ ATILACAK.
İLK KADEME..
BOOM!
İKİNCİ KADEME.
ÜÇÜNCÜ KADEME.
BLEEP!
BLEEP!
SEN BİPBİP DİYE KENDİNLE ALAY ET!

Bu sayıda :

Yaprak Dökümü

(HİKAYE)

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI